

at række en Haand til, men jeg vil straks sige, at Arbejdet herved er saa betydeligt, at jeg ikke vil kunne paatage mig i indværende Samling at forelægge Lovforslag derom. Samtidig med en Revision af Postvæsenets Lønningslov bør følge en Revision af Telegrafvæsenets Lønningslov, der blev given ganske paa samme Tid som Postvæsenets Lønningslov. Og ligesom Postvæsenets Lønningslov fik et Supplement i Postbudenes Lønningslov i 1895, fik Telegrafvæsenets Lønningslov et Supplement i Telegrafbudenes Lønningslov af 30te Marts 1895, samme Dato som Postbudenes Lønningslov, og det vil da være rimeligt at lade Revisionen omfatte samtlige disse Embedsmænd og Funktionærer. Det er altsaa min bestemte Forudsætning, at naar denne Bevilling til Landpostbudene vedtages, vil der ogsaa fra Folketingets Side være fuld Villighed til at gaa til en Revision og en rimelig Forhøjelse af Lønningerne for de andre Funktionærer ved Post- og Telegrafvæsenet. Endnu maa jeg gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Forstaaelsen af det foreliggende Forslags Minimumsberegninger, som jeg har stillet til Udvalgets Disposition. Det var baseret paa en Udgift af 60 Kr. aarlig pr. daglig Ombæringstime, og naar vi nu forhøje dette Beløb, kunne vi ganske vist sige, at det er en Forhøjelse af 25 pCt., idet Forslaget, om det gennemføres, sætter en aarlig Løn for den daglige Ombæringstime til 75 Kr. Men det vil ses, at det ikke er ganske korrekt, naar man udtrykker det saaledes, at Lønningen bliver forhøjet fra 20 Øre til 25 Øre pr. Time. Korrekt er den nuværende Løn 19 $\frac{1}{4}$ Øre, og den vil blive en lille Smule over 24 Øre pr. Time. Jeg forstaaer tillige Forslaget saaledes, at det ikke gaar ud paa en Forhøjelse af samtlige Lønninger med 25 pCt., fordi der er Landpostbude, der allerede nu have en højere Lønning end disse 60 Kr. pr. Omdelingstime. Det er altsaa saaledes, at Minimumslønnen pr. Omdelingstime bliver 75 Kr. Jeg tror, det ærede Udvalg og den ærede Ordfører ville være enige med mig i denne Betragtning. Dernæst skal jeg bemærke med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser om Sygehjælp, at hvad jeg her har oplyst for det ærede Udvalg maa forstaaes saaledes, at Postvæsenet har hidtil sørget for, at de Landpostbude, der have været syge over en Maaned, holdes skadesløse for det Beløb, hvormed Sygdommen har sat dem tilbage. Det er ikke saaledes at forstaa, at Landpostbude, der have været syge en Maaned, for Fremtiden

kunne gøre Regning paa, at Postvæsenet lønner den Mand, et Postbud maa stille i sit Sted. Forholdet er jo dette, at naar et Landpostbud er, hvad han bør være, i den Sygekasse, der omfatter alle Postbude, tages der af Postvæsenet fornødent Hensyn til, at han her fra Sygekassen har en Indtægt, som vil komme til Afdrag, naar man beregner det Beløb, hvormed han er sat tilbage ved sin Sygdom. Det er ikke saaledes at forstaa, at for Fremtiden skulde Postvæsenet efter 14 Dages Forløb overtage vedkommende Landpostbuds Lønning til sin Stedfortræder, men kun saaledes, at man efter 14 Dages Forløb begynder at udføre Beregninger over, hvorvidt han holdes skadesløs med det Beløb, hvormed han er sat tilbage under sit Sygdomsforfald. Med Hensyn til Postvæsenets Budget skal jeg endnu omtale det Forslag, der af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen) er stillet uden for Udvalgets Liste. Det angaar en Bevilling af et Beløb af 156,000 Kr. til Postassistenters faste Ansættelse med 900 Kr. aarlig samtidig med, at Udgiften til Kontorhold under Udgiftsposterne l. e—g nedsættes med 96,000 Kr. Nettoudgiften vil herefter blive 60,000 Kr. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa dette Forslag. Jeg tror at turde sige, at der ikke fra Postbestyrelsens Side har været nogen Mangel paa Interesse for Postassistenternes Stilling i det hele, saa af den Grund har der ikke været Anledning for det ærede Medlem til at fremkomme med sit Forslag. Den Vej, man hidtil naturligt har maattet gaa ved Forbedringen af Postassistenternes Stilling, har været den at søge successive Forhøjelser af Kontorholdsudgifterne ved særlige Bevillinger paa de enkelte Finanslove. I den Henseende er der gennem Aarenes Løb opnaaet ikke saa lidt til Fordel for de privat ansatte Postassistenter gennem en saadan Forhøjelse af Kontorholdsudgifterne for de enkelte Postkontorer. Det er ogsaa den Vej, jeg mener, man indtil videre, indtil man opnaar Gennemførelsen af en Postlønningslov, vil være nødt til at gaa. Den Vej, som her er foreslaaet af det ærede Medlem, anser jeg for ganske impassabel. At gaa til Statsansættelse af samtlige private Postassistenter en bloc, saa snart de have tjent fem Aar, vil være ganske upraktisk og urigtigt. Postvæsenet kan ikke saaledes binde sig til at ansætte de nuværende private Funktionærer i Statstjenesten, uanset om de opfyldte de Betingelser, som Postadministrationen maa stille til sine Funktionærer,